

ning om de unges udvikling. Tillige er der tilsyneladende fejlanbragt psykisk syge børn på Solhaven.

Det er derfor vigtigt at få oplyst, om amtet eller kommunerne har foretaget tilsynsbesøg og i tilsynsrapporten har godkendt og accepteret de beskrevne forhold, og om der er foretaget en evaluering af, om de unge efterfølgende er i stand til at klare sig selv. Der henvises tillige til henvendelsen fra Søren E. Virenfeldt, Socialudvalget, alm. del - bilag 718, hvoraf det ikke fremgår, hvilke kompetence og forudsætninger Himmerlands Rådgivningscenter ApS har for at sælge rådgivning til kommunerne og visitere de vanskelige unge til anbringelse.

Der kan i øvrigt henvises til artiklen »Ingen kontrol med milliardudgifter« fra Nyhedsmagasinet Danske Kommuner nr. 20-2001.

Svar (18/6 01)

Socialministeren (Henrik Dam Kristensen):

Da opholdssteder for børn og unge skal være godkendt som generelt egnede af den stedlige amtskommune, jf. servicelovens § 49, stk. 2, har Socialministeriet bedt Nordjyllands Amt om en udtalelse.

Jeg vil vende tilbage med et endeligt svar, når Socialministeriet har modtaget en udtalelse fra Nordjyllands Amt.

Spm. nr. S 2988

Til socialministeren (14/6 01) af:

Aase D. Madsen (DF):

»Vil ministeren redegøre for, hvorfor samtlige tilsynsmyndigheder tilsyneladende har svigtet i forbindelse med opholdsstedet for vanskelige unge i Frederiksborg amt, Team Adventure – på trods af, at alle vidste, at stedet ikke var godkendt, og at tidligere ansatte gentagne gange har gjort opmærksom på pædagogiske problemer, blandt andet med hensyn til for få ansatte socialpædagogiske medarbejdere?«

Begrundelse

Af artiklen »Opholdssteder uden godkendelse« (Socialpædagogen nr. 12, 14.juni 2001) fremgår,

at vanskelige unge gennem halvandet år er blevet anbragt på Team Adventure, som ikke er godkendt som opholdssted. Dette på trods af, at de anbringende kommuner og Frederiksborg amt var bekendt med, at de pædagogiske forhold ikke var acceptable. Det forekommer uforsåeligt, at de tilsyn, der ifølge den sociale lovgivning, har ansvaret, totalt har svigtet deres tilsynspligt, samtidig med, at stedet overhovedet ikke er godkendt. Der bruges årligt milliardbeløb til børn, der er anbragt uden for hjemmet. Og det er derfor stærkt kritisabelt, når det af artiklen fremgår, at »Børn, der anbringes er gået hen og blevet en handelsvare. Kommuner skal have et barn anbragt, og opholdsstedet skal tjene penge, så man glemmer let at tænke på barnets vel. Det er en opbevaringsfilosofi, som ikke i længden er gavnlige for børnene«. Spørgeren finder det derfor vigtigt at få en redegørelse for denne konkrete sag, således at der kommer visshed for, om der er en tilfredsstillende kontrol med de mange milliarder, der årligt på landsplan bliver brugt på anbringelse af børn på opholdssteder uden for hjemmet. Endvidere finder spørgeren det vigtigt, at kvaliteten af opholdsstederne er i orden, og at der på kommunalt plan sker en evaluering efter anbringelsen.

Svar (21/6 01)

Socialministeren (Karen Jespersen, fg.):

I begrundelsen for spørgsmålet anføres det, at spørgeren finder det vigtigt, at kvaliteten af opholdssteder er i orden. Socialministeriet er helt enig i, at det naturligvis er vigtigt, at der er en høj kvalitet de steder, hvor børn og unge anbringes. Derfor har Socialministeriet igangsat et kvalitetsudviklingsprojekt på anbringelsesområdet. Dette projekt vil styrke forskning og metodeudvikling, samt sætte fokus på effektmåling og dokumentation af indsatsen. Derudover gør både amterne og opholdsstederne løbende et stort stykke arbejde for at sikre og udvikle kvaliteten.

Ifølge serviceloven skal opholdssteder for børn og unge være godkendt af den stedlige amtskommune. Amtets godkendelse skal bl.a. sikre, at de socialpædagogiske tilbud på stedet er tilfredsstillende. Godkendelsen skal angive pladstal, aldersgrupper og særlige karakteristika hos de børn og unge, som stedet er fundet egnet til at modtage. Når amtet har godkendt et opholdssted, skal amtet løbende følge udviklin-